



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **K. F.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2016 , o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 17.12.2015, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 12.2.2016 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17.12.2015, kterým odňala žalobkyni od 12.12.2012 invalidní důchod dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 4.11.2015 žalobkyně již není invalidní, neboť

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 10%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného lékařem České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.2.2016, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti (z rozmezí 5 – 10%) v horní hranici rozmezí, tj. ve výši 10%. Míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ust. § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, kterou na výzvu soudu doplnila dne 12.6.2016. Žalobkyně navrhovala vydání rozsudku, kterým by se žalobou napadené rozhodnutí prohlásilo za „nicotné ve smyslu ust. § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.“. Dále žalobkyně v žalobě uvedla, že se dne 7.9.2015 obrátila na OSSZ v Ostravě s žádostí o uvolnění výplaty invalidního důchodu, která byla zastavena ode dne 12.12.2012 pro nedostavení se ke kontrolní lékařské prohlídce. V posudku OSSZ Ostrava, který vystavil MUDr. Š. M., lékař nebere v potaz její nepříznivý zdravotní stav ani náročnost procesů, které podstoupila v rámci změny pohlaví.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 12.2.2016 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ Ostrava, dávkovým spisem žalobkyně, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 1.3.2017, doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 26.4.2017 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla lékařem OSSZ Opava posouzena jako částečně invalidní s datem vzniku invalidity v únoru 2002, žalobkyně se podrobila kontrolním lékařským prohlídkám v dubnu 2006, v dubnu 2009 a v dubnu 2012 se závěrem, že se u ní jedná o invaliditu II. stupně. Rozhodnutím ze dne 2.11.2012 byla žalobkyni zastavena výplata dávky pro nepodrobení se vyšetření zdravotního stavu při kontrolní lékařské prohlídce. Poté žalobkyně podala dne 21.11.2012 a 27.3.2014 žádost o uvolnění výplaty invalidního důchodu, ale ani v jednom případě se nepodrobila lékařskému vyšetření. Dne 4.11.2015 posoudil zdravotní stav žalobkyně lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ Ostrava se závěrem, že není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 10% podle kapitoly V, položky 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 17.12.2015 žalovaná od 12.12.2012 odňala žalobkyni invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře ČSSZ ze dne 2.2.2016, dle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly V, položky 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 10%. Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17.12.2015.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z nálezů Mojí

ambulance a její praktické lékařky MUDr. B. ze dne 15.10.2015, z nálezů ambulance plastické chirurgie MUDr. V. ze dne 11.6.2014, z nálezů neurologické ambulance MUDr. K. ze dne 20.5.2015, z propouštěcí zprávy psychiatrické léčebny Šternberk ze dne 2.9.2015, ze znaleckého posudku psychiatra – znalce MUDr. H. ze dne 15.12.2015, ze znaleckého posudku psychologa – znalce PhDr. Š. ze dne 27.11.2015 a z úplné spisové dokumentace OSSZ Ostrava. Dále vycházela z lékařských zpráv předložených žalobkyní – znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. D. S. ze dne 29.6.2016, propouštěcí zpráva z Psychiatrické nemocnice Kroměříž, hospitalizace od 6.2.2016 do 10.3.2016, propouštěcí zpráva z Nemocnice Přerov, ARO, hospitalizace od 23.5.2016 do 3.6.2016 a propouštěcí zpráva z Psychiatrické nemocnice v Opavě, hospitalizace od 3.6.2016 do 19.9.2016. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně podle PK MPSV ČR bylo k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí onemocnění smíšenou poruchou osobnosti, jedná se o lehké postižení. Toto zdravotní postižení podřadila PK MPSV ČR pod kapitolu V, položku 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 5% - 10% stanovila pokles pracovní schopnosti hranicí 10% vzhledem k dalším zdravotním postižením. PK MPSV ČR uvedla, že zdravotní stav žalobkyně není takové stupně a rozsahu závažnosti, aby odpovídal středně těžkému postižení nebo těžkému postižení uvedeným v kapitole V, položce 7b, 7c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Dne 26.4.2017 podala na žádost krajského soudu PK MPSV ČR Ostrava doplňující posudek, jehož úkolem bylo zodpovězení otázky, co v případě žalobkyně zapříčinilo zánik invalidity, zda to bylo zlepšení zdravotního stavu či jeho dlouhodobá stabilizace, případně dřívější posudkový omyl anebo změna posudkových kritérií daná právními předpisy. V tomto doplňujícím posudku posudková komise uvedla, že přiznání částečné invalidity v roce 2002 lékařem OSSZ Opava u žalobkyně bylo jednoznačným posudkovým omylem, neboť zdravotní stav žalobkyně v roce 2002, ani v následných letech při kontrolních prohlídkách na OSSZ Opava neodpovídal přiznání ani částečné invalidity, opakovaně se jednalo o posudkový omyl. Posudková komise trvá v plném rozsahu na svém posudkovém závěru přijatém při jednání dne 1.3.2017. PK MPSV ČR Ostrava opětovně setrvala na tom, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně invalidní nebyla.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 12.2.2016 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 10% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě, o jejichž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra. Dle názoru krajského soudu je uvedený posudek PK MPSV ČR, ve znění doplňujícího posudku, dostatečně objektivní, vyčerpávací a přesvědčivý, neboť v neposlední řadě vycházel z úplné dostupné zdravotní dokumentace žalobkyně. Svým závěrem

se ztotožnil s hodnocením uváděným v posudku lékaře OSSZ i posudku lékaře ČSSZ v rámci řízení o námitkách žalobkyně.

Žalobkyně žádala zdejší soud o vyslovení nicotnosti žalobou napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. Podle ust. § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění, je nicotné rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z těchto důvodů vyslovuje soud podle soudního řádu správního. Krajský soud k této žalobní námitce uvádí, že mezi vady, které jsou uvedené v citovaném ustanovení lze např. zařadit absolutní nedostatek pravomoci, požadavek trestného nebo absolutně nemožného plnění, absolutní nedostatek formy, absolutní nedostatek právního podkladu atd. Žalobou napadené rozhodnutí netrpí žádnými vadami, které by způsobovaly jeho nicotnost, ba naopak lze jej považovat za veřejně mocenské rozhodnutí správního orgánu, které je s to vyvolat veřejnoprávní účinky a které splňuje náležitosti rozhodnutí dle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění.

Jelikož u žalobkyně k datu 12.2.2016 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 17.12.2015, jímž byl žalobkyni od 12.12.2012 odňat invalidní důchod.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 8. června 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce